

Kmetijske in rokodelske novize.

Na svetlobo dane od z. k. kmetijske drushbe.

N. 24.

V frédo 12. Roshnizvéta.

1844.

Te novize pridejo vsako frédo na dvéh zhetertnih listih v Ljubljani na svetlo. Plazhujejo se v pisarnizi z. k. kmetijske drushbe v hiši 195 v Šalendrovi ulizi bliso Brega; sa Ljubljano in sa tite, ki jih ne dobivajo po pófti, sa zelo leto s 2 fl.; — sa pol leta s 1 fl.; prejmljejo se pa pri natiskovazu na Bregu Nr. 190. Po pófti veljajo sa zelo leto 2 fl. 30 kr., — sa pol leta 1 fl. 15 kr. Po vsih z. k. póftah se snajo dobiti.

Pastirska.

Marka in Blaže.

Marka.

Zavračaj ovčice,
De ljube srotice
Po skal' ne zdercé;
Jez vernil sim svoje
Pod cvetle nagnoje,
Na trave lepé.

Blaže.

V velkimu hrasti
So gerde pošasti;
Kregulji hudi
Bi jagnje uzeli,
Pojednjo imeli,
Jim štupati ni.

Marka.

Sim nanj se bil spravil,
Mladiče podavil,
Jim starko pobil;
Ta star' je pobegnil,
Gerdoba odtegnil,
Veseli de je ušel.

Blaže.

Res prav si mu storil,
De si mu zakuril,
Naj spravi se s pót!
Je pute pojedel,
Bi še kaj osledil,
Naj gaga drugot!

Marka.

Ne morem uméti,
Zakajkol' na sveti
Nedolžni terpé:
Volkovi ovčice
In jastrobi ptice
Okrotno moré.

Blaže.

So fajmošter djali,
Razglede dajali,
De dost' je skrivnost,
Katerih na zemlji
Pretuhtat ne jemlji
Cloveska slabost!

Marka.

Po takim so tudi
Skrivnosti za ljudi
Miljoni cvetlic,
Ki skrite cvetejo,
Al' hrast', ki stojeto
Li znani kák' ptic.

Blaže.

Deb' ropne živali
Lovili, streljali,
Nam pamet veli;
Pa vunder ne sodi,
De vsaka je k škodi,
Ki od ropa živi.

Marka.

Bom bral borovnice
Za brate, sestrice,
Jih bodo vesel' —
Bom staršem ustregel,
Do serca jim segel,
Me bodo objel'.

Blaže.

Bom zvil dva kozulja,
V nje bova usula
Kar v duli imam;
Čem pišve nar'jati
In eno ti dati:
Popiskava dam'.

Marka.

Za pišal, kozulje,
Bom jagod, češulje
Jéz tebi nabral;

Verniva ovčice,
De té sirotice
Ne gredo do skal.

Blaže.

Hój! lepih nabiraj —
Saj gledam še zmiraj
Na naji ovcé;
Še verbje bom rezal,
V butaro zvezal
Za cajne nové.

Marka.

Gre solnce za gore,
In dula ne more,
Deržati nič več;
Pišalke t' pojéjo,
Ovčice stojéjo:
Zeniva jih preč!

Blaže.

Na! pišal, kozulje,
Odsuj mi iz dule,
Kar bodeš mi dal;
Poskusva pišale
Kako b'jo piskale:
Katéro bi vbral?

Marka.

Od svet'ga Izdorja
Se meni naj gorja
Za vizati zdi,
Od svet'ga Aleša
Se meni še meša:
Katéro češ ti?

Blaže.

Od svet'ga Izdorja,
Za res je naj gorja,
Začel bom le tó,
Po ti pa vezherno —
Ovčice naj mirno
Pred nama tekó!

Mirko Poženčan.